

وَمِنْ بَيِّنَاتِ كُلِّ عَلَى اللَّهِ قَوْلُهُ

P. cal.
1722

وَمِنْ بَيِّنَاتِ كُلِّ عَلَى اللَّهِ قَوْلُهُ

بسم الله الرحمن الرحيم

ای داغ بر دل از غم حال قهلا از انفعال لعل لب لاله درین آنکه گشت شاوگل که چه صدها آمد بر دل بگردست خطا عین ایرون آمد از این کسب و کسب آسان ز خوان وصل تو کسب و کسب چون مثل این بیل تو شلید	شمرنده ساخت آه و غمی غمراه دیگر بدست خویش فکر دبیانه را چون زردی درو کشید آیه و ناله کس از دمه ندید چه بگوید ناله را مشکل توان گرفت بدست این فواید چون مثل او نخواهد کسی این رساله را
---	--

آزاده کی کند محمود را امان نیکو کند خطا که گرا این قباله را	بر فلک از مادیات خود جدا یاده و کلگون جوشی بار قیاب بهر بند بوس تو آید به سحر
تا نکلند و عوچی حسن آفتاب چند گنی جان و دلم را آفتاب نفره زنان اب انصد اضطراب	

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲
شماره ثبت کتاب: ۱۳۰۲
تاریخ ثبت: ۱۳۰۲

کتابخانه شاه آقامحمد

بلی تو خجالت که در چشم من	بزم نه تو یا و آورد و بی کند
میشد خجالت کل آب	باقدر تو سر و برابر نشد

باز ایاز از دل	صبر و قرار و خرد و خورد و نوا
----------------	-------------------------------

<p>از شراب و برضاله گاه راس و کلاه</p> <p>سبکینه سانی حواله گاه راس و کلاه</p> <p>از خجالت این رساله گاه راس و کلاه</p> <p>ای رساله رست و کلاه</p> <p>ای بیای بیای</p> <p>ایک حیرت بجز شاله گاه راس و کلاه</p> <p>صفه زده گردت جو باله گاه راس و کلاه</p>	<p>بزم در سانی بیاله گاه راس و کلاه</p> <p>نبدنا صبح میکند از باوه ام آگاه بود</p> <p>میشد او گلاب خونی گل نبدنا</p> <p>باله راس راس است و چپ انچه آمد</p> <p>بر تو حسن تو مار از سرع اسید مبه</p> <p>جای کشتن</p> <p>پیر و بر نایم روی تو عاشق شد بجا</p>
---	--

<p>پار سانی تا کی محمود امی چون ربه</p> <p>سلطان شکنین گاه گاه راس و کلاه</p>	<p>جان آب</p> <p>ریمه</p>
---	---------------------------

<p>گل روی نورینت چمن است</p> <p>زان بهشت عانی تو مر و دوزخ</p> <p>ایند اند که این بهیم من است</p> <p>دل او شا دو کامه و حسن است</p>	<p>تاب روی تو شمع انجمن است</p> <p>نومی امروز تو صف ثمانی</p> <p>تن تو هر که دید گفت از سونق</p> <p>تنگ در بر گرفت هر که ترا</p>
---	--

ای کلاه
باز ایاز از دل
صبر و قرار و خرد و خورد و نوا
از شراب و برضاله گاه راس و کلاه
سبکینه سانی حواله گاه راس و کلاه
از خجالت این رساله گاه راس و کلاه
ای رساله رست و کلاه
ای بیای بیای
ایک حیرت بجز شاله گاه راس و کلاه
صفه زده گردت جو باله گاه راس و کلاه
پار سانی تا کی محمود امی چون ربه
سلطان شکنین گاه گاه راس و کلاه
گل روی نورینت چمن است
زان بهشت عانی تو مر و دوزخ
ایند اند که این بهیم من است
دل او شا دو کامه و حسن است

از رکب عشق تو چون کیم من زار
بمرا جان خمسته در تبین است

<p>جدا از مغایر من</p>	<p>چو می بینم ترا ای دیوانه</p>
<p>ز وصف می نیارم بر زبان که عقل انگشته زانسان عباشن آن مهنا مهربان که بنود کل جاود در جستان که جزو کس نیست از مهربان از این شوخی دیگر از این</p>	<p>چو می بینم ترا ای دیوانه چو گویم وصف آن موی سیاه چرا یارب نذار دهر با من چگونه گل بود چون روی آن ماه چنان مایل شدم بر حسن با من چه دانستی از آن دلبر چندان</p>
<p>چمن گل شاد نسودا دل مشتاق بی روی آن</p>	<p>چمن گل شاد نسودا دل مشتاق بی روی آن</p>
<p>فدای باده لعش کنه روان کسب در آید چو پر زباده بستم ابر زاده چون نهد ساقی سلق از آن دار بنقد جان نسیانه</p>	<p>حرام باد بخار گلزار حبیب من چو ساقی خسود در آید حلال نیست مایل بی لب حکایت از آن و جامه حریف باده گشت</p>

این شعر از کمالی است
در وصف دیوانه
چو می بینم ترا ای دیوانه
چو گویم وصف آن موی سیاه
چرا یارب نذار دهر با من
چگونه گل بود چون روی آن ماه
چنان مایل شدم بر حسن با من
چه دانستی از آن دلبر چندان
چمن گل شاد نسودا
دل مشتاق بی روی آن
فدای باده لعش کنه
روان کسب در آید
چو پر زباده بستم
ابر زاده چون نهد
ساقی سلق از آن دار
بنقد جان نسیانه

<p>صدیق بود و تقوی می سرس از محمود</p>	<p>نمود ایامی دو جا فتح</p>
<p>چو دیگر ندیدم دستان شوخ کسی کم دیده مثل انجوان شوخ نباشد کس سیه دل و زان شوخ اگر چه نیست خون گود جهان شوخ نباید بود زینسان خا و دان شوخ بغاشن آشکارا و نهان شوخ</p>	<p>بجز از حال ما گرفت آن شوخ خروش از دست او دزد پیران خرابی کرد در هر گوشه پیش خدا بایسته دگر و خوبی او خدا را چند خواهی کرد شوی خرد و جبران شوخ ست کاند</p>
<p>پوشیده ۱۵</p>	<p>خراب شدن دمع شود شد زانکه اباز او صد بس نامه بن شوخ</p>
<p>وصف تو صد هزار می گوید خلق مشک متا میگوید وصف زینت را بار می گوید ترک مردم نکار می گوید باد ده خوشکوار می گوید گوهر ابدار می گوید</p>	<p>دل ترا کعبه ارمی گوید دانه خال عنبرین ترا در دیان شرک او زبان داد دلبر خلق چشم مست ترا داروی در دیار علان در شکم دیار می گوید</p>
	<p>در دیو با اباز می نمود</p>

در دیو با اباز می نمود
در دیو با اباز می نمود
در دیو با اباز می نمود

در دیو با اباز می نمود
در دیو با اباز می نمود
در دیو با اباز می نمود

نیا کس

<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>	<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>
<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>	<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>
<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>	<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>
<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>	<p>دگر لب تو هست بی کس و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست و اگر حسن کجاست تر تو هست</p>

محمود و حسن
 و حسن و محمود
 و حسن و محمود
 و حسن و محمود

ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب که دهنو جاده ترالطف حق تحمل نبر که هست مهر و حسن غمت و توکل نبر	ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب که دهنو جاده ترالطف حق تحمل نبر که هست مهر و حسن غمت و توکل نبر
--	--

ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب	ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب
--	--

ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب	ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب
--	--

ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب	ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب
--	--

ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب	ز کوهی دوست بزم قیاب کی گروم زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب
--	--

در کوهی دوست بزم قیاب کی گروم
 زوال نیست از آن آفتاب حسن تراب
 که دهنو جاده ترالطف حق تحمل نبر
 که هست مهر و حسن غمت و توکل نبر

<p>سازم چو دل در پرتو ساختی شد روزی جزایات ابدی سخت غمناک شود زانکه در کجاست سازم چو دل در پرتو ساختی شد روزی جزایات ابدی سخت غمناک شود زانکه در کجاست</p>	<p>سازم چو دل در پرتو ساختی شد روزی جزایات ابدی سخت غمناک شود زانکه در کجاست سازم چو دل در پرتو ساختی شد روزی جزایات ابدی سخت غمناک شود زانکه در کجاست</p>
--	--

<p>سوزی من تیر نظر که گفنی ای محسود سبب من سیر تیر تو می باشد و بس</p>	<p>شبه سوارین که آمد ملک خوشی شاد کی که دول تمکین من بی روی شاخ گلزار که نماند چون بنال و بید شمع از سوز درونم مهر دار و جگر شب به شب بیکدم فریاد و افغان شراب تیر من که روزی جگر خو</p>
--	--

<p>شده عجب آرزو ده دل محسود از بجزایان خوش نماند بی وصال یار تاج و تهر</p>	<p>صبر کن ای دل صبر کن ای دل</p>
--	--------------------------------------

کلمه در زبان
نیزه در سخن
بجای
در
در

در
در
در

<p>و با دست و پا در این جهان که در این جهان که در این جهان که در این جهان</p>	<p>و با دست و پا در این جهان که در این جهان که در این جهان که در این جهان</p>
<p>برادران ۱۲</p>	<p>صاف می محمود در این جهان از غم دوران شود آن</p>
<p>غم نهان تو ابدل با شکار کنم چه حاجت که لعل حال زار کنم ز بار رخ تو پیش هزار بار کنم ز دست که در پیش آن کار کنم ز ده گردی آن سگ پیش کار کنم هزار بار آن سر و گلستان کار کنم</p>	<p>ضرورت که حال را با کنم ضمیر دوست چه جایم است ای دل صفا عیش تو بیخیاں است شوق ضرورت رقیب از قصاص از دوی صنع صفت چو گرد و رقیب بر در آن صفت گشته ام از غم چنان شود آخر</p>
<p>۱۲</p>	<p>ضرر رسید ترا از ایاز امجد ضرر گشت که حال را با کنم</p>
<p>یک موی من رحم دار ز فتنه ست در میان کرد مکر غلط</p>	<p>طاف من بدان گشت از غم آن خط طوره فامیش گیرم جبار گذار طرف تربت اینک یاد آمد از راه</p>

ای جهان
که در این جهان
که در این جهان
که در این جهان
که در این جهان

ای جهان
که در این جهان
که در این جهان
که در این جهان
که در این جهان

ای جهان
که در این جهان
که در این جهان
که در این جهان
که در این جهان

<p>مهر از نو گزینا باشد</p>	<p>مهر از نو گزینا باشد</p>
<p>مهر از نو گزینا باشد</p>	<p>مهر از نو گزینا باشد</p>
<p>مهر از نو گزینا باشد شام غنیمت بی مافوت ای در شام غنیمت ناله می گویند بود و بعد از آن خالی از غنیمت تو بود بلای آگاهی خند می هزاران را چو</p>	<p>ظلم کردی شیخ و از تو یاران ظالمان ما مهر با ما سر جان ظلم کنی باز می آیم و دیگر نماند ظالم را کم می بماند از تو اسیر کسی طرف جان در دستان پرورش ظالم است ای گل که آمد عاشق تو به هزار</p>
<p>مهر از نو گزینا باشد</p>	<p>مهر از نو گزینا باشد</p>
<p>ز آنکه گردد بی فروغ از شرم آن کرد یکشب پیش و پیش شرمه اظهار میکند بر حال زارش گریه های زار زار می سوزد چو افروز درین گلشن</p>	<p>عیب باشد که روزم پیش و خاص از بخت آن می شود عاشق بدیل ناله لب از</p>

مهر از نو گزینا باشد

<p>در این زمین خوشتر کباب خوش طبع و خوش خلق</p>	<p>در این زمین خوشتر کباب خوش طبع و خوش خلق</p>
<p>چون که دل محمودی می نوشی چون که دل محمودی می نوشی</p>	<p>چون که دل محمودی می نوشی چون که دل محمودی می نوشی</p>
<p>چون که دل محمودی می نوشی چون که دل محمودی می نوشی</p>	<p>غیر از چندی می بین بر جان داغ غرض نیست که بر جان و دلم لاله غم ندایم اگر داغ نمی بردل ما غائب از دیده غمیده اگر کرد یار عوطه به مجرم از دست تو در بخت غصه با چون نخورد عاشق غمیده</p>
<p>غالب بر دل محمود و دیگر بار باز می نهند ز آتش جالسوز غم جوان داغ</p>	<p>غالب بر دل محمود و دیگر بار باز می نهند ز آتش جالسوز غم جوان داغ</p>
<p>که سر را شده دارم غم بخت که سر را شده دارم غم بخت</p>	<p>فرخ آن لحظه که ساقی بدید باوه صفا در صفت غمیش که دارم نه جام زلف خداغ ایامی بجان نوشیم مدام خالص النور چون خورشید رخ جوان خازن از حدین روی تو هرگز کس گرفت</p>

در این زمین خوشتر کباب
خوش طبع و خوش خلق
در این زمین خوشتر کباب
خوش طبع و خوش خلق

فصل اول در بیان احوال و احوال

قرار داده ام ای دل صبر کن	خداوند را باز در باطنی صبر کن
قدم بکلیمن گزینی ز راه گریز	کو طعنه زده ام کرد و فانی خلق
پسول کن که بنا لدا اگر چه باشد سنگ	شود حسد اصل حسد بهای
فین بن بست کسی چون زنجیر عشق	بگویش هر که رسد محو من جدای
همه محبت بجز تو می کشم من زار	کجا است خوار تر از من ز غنای
	قدم نه بخدا سوی مینای فراق

بیت	قسم خاکی در بارگاه او محسود	دل سامان
	که آبروی من آمد ز گریه بای فراق	

سجده شکر مستجاب	تا زنده صبح چو پروانه بکرو در ملک	ای نصدق در کار و در
کو به سه و ناکس شود از م	نخوتان یافت دگر محو علی ملک	
کی توان یافت کی محو تو در	تغیر نام کر چه هزار اند پر و بالک	
که از لب زبانی توان	خلق عالم همه حیران تو کرد و شک	
که در حقین تو	شکر خط تو چون گرد بر آمد به ملک	
که در چشم تو	بر سر آن لب چون فند نه شد	

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

نور و کمال و کمال و کمال

<p>مست لوی غم خسته کن مر</p> <p>مست مر لبر ایچ دولت</p> <p>دانه بود آرد مر مبارده</p> <p>هر دکنی بسیرین جاکمی</p> <p>هندوی زلف توغب رنست</p>	<p>مبارک تندر</p> <p>سوی من از محبت داری ماه</p> <p>گردید روی تو خطری ماه</p> <p>ز آنکه گدای تو ام ای پادشاه</p> <p>دزدیگر کم زده زنگیون راه</p>
--	--

<p>سبح دیگر در دل محمد نیست</p> <p>چیز غم نوره زو شب و سال ماه</p> <p>مر هم جان و دل افکار بودی</p> <p>روزی من سبج وصل یار بودی</p> <p>پیش ما نان فرست گفتار بودی</p> <p>در نظر زلفت و رخ و لاله ای بودی</p> <p>کاشکی در آتش کسار بودی</p> <p>شیر و دل اید ایچ</p>	<p>یار این نظر بار بودی</p> <p>باد ما سیرگر نکر و آناه در شاه فرقه</p> <p>یک بیک سال دل خود شرح سکرتم</p> <p>ایسین سبیل و ریحان به کار آید مرا</p> <p>پوخته صبر می که روی پود جان و دل</p> <p>پوین جهان اموی عمر شین از کلمه</p>
--	--

باز است خود در بس و حسن نامه

کلیه راه برانی و بار بودی

تو چه مظهر جان نیست محمد رسول

محبوب از کبری در در دست

